

uddannelse, få en praktikplads og få arbejde bagefter, at det mønster er ved at blive brudt; at nogle af de unge, som ellers har været de første til at blive sat udenfor i forhold til praktikpladserne, nu har en større chance, når nu presset bliver lidt større.

Derfor vil vi gerne give vores bidrag til, at presset på arbejdsgiverne til at tage elever bliver så stort som muligt, sådan at så mange som muligt får en reel chance for at komme ind og få en færdiggjort uddannelse på dette område.

Så med de ord vil vi sige, at vi støtter det, og vi synes også, det er godt, at man lægger op til, at der skal være en analyse og vurdering af, hvad der er foregået med henblik på at lave noget, måske noget nyt om et års tid. Vi vil gerne gå ind i de forhandlinger, og vi mener også, at de meldinger, som vi oplever ligger fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet, betyder, at de reelle muligheder for at lave forlig med dem bliver begrænsede, så vi vil da godt tilbyde os til et fornuftigt forlig på dette område. Det er vigtigt, at man tænker langsigtet i forhold til at udvikle hele dette område.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil gerne stille et klart og præcist spørgsmål til hr. Bruno Jerup. Der blev sagt, at Enhedslisten gerne vil være med i eventuelle forhandlinger om et forlig, hvor man kan tvinge arbejdsgiverne til at tage eleverne, praktikanterne. Altså det vil sige en fortsættelse af denne her tvang.

Jeg vil så spørge: Er det i elevernes interesse, at en arbejdsgiver mere eller mindre skal tvinges til at tage elever? Er det godt for eleven selv at komme ind i et forhold hos en arbejdsgiver, hvor arbejdsgiveren mere eller mindre er blevet tvunget til at tage den pågældende elev? Ja eller nej. Det må kunne besvares kort.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det kommer an på den pågældende arbejdsgiver. Hvis det er sådan, at det er en fornuftig person med omløb i hovedet, kan det godt være, at det fungerer meget godt. Men på den anden side skal eleven også have mulighed for at opsiges praktikpladskontrakten, hvis praktikpladsforholdet overhovedet ikke fungerer – anderledes kan det ikke gøres.

Jeg tror ikke, alle arbejdsgivere vil være så obsternasige, som hr. Jan Kørpe Christensen antyder.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Jeg vil gerne takke især de ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget, og som kan sikre lovforslagets gennemførelse, hvad der naturligvis er vigtigt for de unge, som ellers ville komme i vanskeligheder i det kommende år, idet man i hvert fald indtil videre helt klart må forvente, at der ikke vil være det tilstrækkelige antal praktikpladser til rådighed.

Jeg vil også godt takke ordførerne for Venstre og De Konservative for vilje til efterfølgende at drøfte, hvad det er for en ordning, der skal afløse den nuværende, den midlertidige.

Ganske vist talte hr. Anders Mølgaard om solnedgangslovgivning, hvilket er et ganske malende eksempel, idet det jo er sådan, at efter solens nedgang kommer natten, og jeg må skønne, at det bliver nat for de unge, som ikke på en eller anden måde kan sikres en praktikplads dér, hvor markedskræfterne ikke slår til.

Men jeg glædede mig over, at der hos de to ordførere alligevel var et ønske om at gå ind i drøftelser og specielt være positive over for den gruppe af unge, som vi på forhånd ved vil kunne få vanskeligheder på trods af den gode udvikling, der er i gang, affødt af opsvinget og af den iøjnefaldende øgede aktivitet i samfundet. Og det skal vi glæde os over, og det afføder jo også allerede nu et øget antal praktikpladser.

Men det er jo rigtigt, som flere ordførere har sagt, at på nuværende tidspunkt er der altså dels godt 3.000 unge, som er i skolepraktik, og dels yderligere ca. 3.000, som aktivt, men uden held søger en praktikplads. Så vi er langt fra i en balancesituation.

Men jeg deler den samme optimistiske opfattelse: at den fortsat gode udvikling i samfundet vil hjælpe os meget langt. Og derfor tror jeg, at når vi til efteråret tager fat på fornyede drøftelser – og det er jeg indstillet på – efter at vi forhåbentlig har fået tilvejebragt et godt grundlag gennem udredningsarbejdet, så kan vi finde en fornuftig afløsning for den lovgivning, som jo kun foreslås forlænget 1 år.

Derfor ligger det vel også i kortene, vil jeg sige til hr. Frank Dahlgård, som sagde, at der ikke er noget, der taler for, at vi skal køre videre med det nugældende system. Nej, men netop derfor taler vi også kun om 1 års forlængelse, og derfor er der altså grundlag for, at vi efterfølgende kan tage drøftelserne op igen.

Jeg vil gøre den enkelte bemærkning til hr. Anders Mølgaard – som i øvrigt ligesom fru Anne-Marie Meldgaard fremhævede veksellud-